

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

10 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Cobzac Elena

Guzun Ion

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Grosu Eugen în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 11 decembrie 2018 și a sentinței Judecătorei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga din 16 ianuarie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Cîvîrjic Veaceslav Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat or. Xxxxx str. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 20.05.2013-12.05.2014
15.12.2015-16.01.2017
2. instanța de apel: 02.06.2014-11.11.2015
17.02.2017-01.12.2017
07.08.2018-11.12.2018
3. instanța de recurs: 27.04.2018 - 12.06.2018
25.04.2019-10.07.2019

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Ceadâr-Lunga din 12 mai 2014, procesul penal intentat în privința lui Cîvîrjic Veaceslav în temeiul art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, a fost încetat în legătură cu împăcarea părților.

Cîvîrjic Veaceslav a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. a), b) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

2. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia în partea achitării inculpatului, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, Cîvîrjic Veaceslav să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. a), b) Cod penal, la 2 ani închisoare, iar în temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa stabilită să-i fie adăugată parțial partea neexecutată din pedeapsa aplicată prin sentința din 27 decembrie 2012, menținută prin decizia Curții de Apel din 30 mai 2014, cu stabilirea pedepsei definitive 6 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 11 noiembrie 2015, a fost admis parțial apelul, casată sentința cu remiterea cauzei la rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

4. Prin sentința Judecătoriei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga din 16 ianuarie 2017, Cîvîrjic Veaceslav a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. a), b) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Procesul penal intentat în privința lui Cîvîrjic Veaceslav în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, a fost încetat în legătură cu împăcarea părților.

Cîvîrjic Veaceslav a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 4 (patru) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată parțial pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 26 noiembrie 2015, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă 8 (opt) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

S-a încasat de la inculpatul Cîvîrjic Veaceslav în beneficiul statului cheltuielile de judecată în sumă de 57 lei pentru efectuarea expertizei medico-legale nr. 125 din 09 noiembrie 2015.

5. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat, că Cîvîrjic Veaceslav, la 06 ianuarie 2013, aproximativ la ora 02:00, împreună cu Șarcov Xxxxx, aflându-se pe strada de lângă clubul de noapte „Rendez-vous”, amplasat pe str. Lenin din orașul Ceadâr-Lunga, și în mod intenționat, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, fără motiv au început să-i aplice lovituri lui Chiurcciu Grigori cu pumnii în față și în regiunea capului.

În urma acțiunilor ilegale ale lui Cîvîrjic Veaceslav și Șarcov Dmitri lui Chiurcciu Grigori i-au fost cauzate leziuni corporale, care se califică medico-legal ca vătămare corporală ușoară cu dereglarea sănătății pe un termen mai mare de 06 zile, dar nu mai mult de 21 zile.

Acțiunile lui Cîvîrjic Veaceslav au fost încadrate în baza art. 287 alin. (2) lit. a), b) Cod penal, conform indicilor - *„Huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței, comisă de o persoană care anterior a săvârșit un act de huliganism, de două sau mai multe persoane.”*

De asemenea prima instanță a reținut, că de către organul de urmărire penală, Cîvîrjic Veaceslav a fost învinuit că la 04 aprilie 2013, aproximativ la ora 02:30, intenționat, din interes material, cu scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane a pătruns în salonul automobilului model „VAZ 2107”, n/î XXXXX, parcat lângă barul „Plazma”, amplasat pe str. Zarecinaia, or. Ceadâr-Lunga, din care pe ascuns a sustras un casetofon auto model „AEG”, la prețul 1000 lei și USB-stick model „Silicon Power”, cu capacitatea 8 GB, la prețul de 200 lei, iar în total i-a cauzat părții vătămate Caraman Mihail prejudiciu material considerabil în sumă totală de 1200 lei.

Aceste acțiuni ale lui Cîvîrjic Veaceslav au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, conform indicilor - „*Furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*”

De asemenea, Cîvîrjic Veaceslav a fost învinuit de faptul, că la 20 septembrie 2015, aproximativ la ora 03:27, împreună cu persoane neidentificate, aflându-se în fața barului „Dorojnoe”, amplasat pe str. Xxxxx pe teritoriul autogării, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, au început să-i aplice lovituri lui Derevenco Vadim cu mâinile și picioarele peste diferite părți ale corpului, după care Cîvîrjic Veaceslav continuând acțiunile sale huliganice, acționând cu deosebită cruzime, înțelegând caracterul infracțional al acțiunilor sale, intenționat i-a aplicat lui Derevenco Vadim o lovitură în cap cu o sticlă de la bere, iar când ultimul a încercat să fugă, l-a ajuns din urmă și i-a mai aplicat o lovitură în regiunea toracică.

Tot Cîvîrjic Veaceslav în continuarea acțiunilor sale huliganice, intenționând să-i aplice lui Derevenco Vadim vătămări ale integrității corporale, a aruncat în Derevenco Vadim, care încerca să se urce în automobil, sticla de bere, însă nu a nimerit și s-a năpustit asupra acestuia, l-a doborât la pământ și i-a aplicat trei lovituri cu piciorul peste corp.

Ulterior, când Derevenco Vadim a încercat să despartă grupul de persoane care se băteau, Cîvîrjic Veaceslav s-a apropiat de acesta din spate și i-a aplicat o lovitură cu mâna în regiunea capului, dar când partea vătămată a încercat să fugă de la locul menționat, Cîvîrjic Veaceslav urmărindu-l, i-a mai aplicat încă câteva lovituri cu mâna în regiunea capului, prin ce i-a cauzat părții vătămate Derevenco Vadim leziuni corporale ușoare.

Acțiunile lui Cîvîrjic Veaceslav au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, conform indicilor - „*Huliganism agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, comisă de două sau mai multe persoane cu o obrăznicie deosebită, însoțită cu aplicarea violenței asupra persoanelor cu aplicarea obiectelor pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății.*”

6. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

6.1 Procuror, care a solicitat casarea parțială a acesteia în partea achitării inculpatului, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Cîvîrjic Veaceslav să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. a), b) Cod penal, la 2 ani închisoare. În temeiul art. 84 alin. (1), (4) Cod penal, prin cumul parțial cu pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Ceadîr-Lunga din 26 noiembrie 2015, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă 10 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului a invocat că prima instanță nu a dat apreciere tuturor circumstanțelor și probelor prezentate și cercetate în ședința de judecată, referitor la săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. a), b) Cod penal, ceea ce a dus la emiterea unei sentințe ilegale în această parte.

6.2 Inculpatul Cîvîrjic Veaceslav, care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea condamnării în baza art. 287 alin. (3) Cod penal și emiterea unei noi hotărâri.

A menționat inculpatul că, sentința atacată nu este legală, din motiv că art. 287 alin. (3) Cod penal, cade sub prevederile Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 210 din 29 iulie 2016.

7. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 01 decembrie 2017, au fost admise apelurile, casată parțial sentința, în partea achitării lui Cîvîrjic Veaceslav de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. a), b) Cod penal și condamnării acestuia în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, precum și în partea stabilirii pedepsei pentru concurs de infracțiuni sub formă de închisoare pe termen de 8 ani, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care: procesul penal intentat în privința lui Cîvîrjic Veaceslav în baza art. 287 alin. (2) lit. a), b) și art. 287 alin. (3) Cod penal, a fost încetat în baza art. 1, 2 al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 210 din 29 iulie 2016.

A fost menținută sentința Judecătoriei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga din 16 ianuarie 2017 în partea încetării procesului pe capătul acuzării lui Cîvîrjic Veaceslav de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, din motivul împăcării părților și în partea soluționării asupra corpurilor delictive.

8. În argumentarea soluției pronunțate, instanța de apel a constatat, că la pronunțarea sentinței prima instanță nu a stabilit în deplină măsură circumstanțele de fapt și de drept, care au dus la pronunțarea unei sentințe distorsionate de la cerințele de conținut ale respectivului act, cât și la stabilirea eronată a nevinovăției inculpatului Cîvîrjic Veaceslav în partea acuzării acestuia în baza art. 287 alin. (2) lit. a), b) Cod penal.

Astfel, cu referire la soluția primei instanțe privind achitarea inculpatului Cîvîrjic Veaceslav de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. a), b) Cod penal, privind faptele, care au avut loc în privința lui Chiurcciu Grigori, săvârșite de Cîvîrjic Veaceslav și Șarcov Dmitri, instanța de apel a constatat, că probele administrate în ansamblu confirmă că a avut loc fapta imputată, că această faptă a fost săvârșită de inculpatul Cîvîrjic Veaceslav, că încadrarea juridică a acestor fapte este una corectă, și că inculpatul este culpabil de săvârșirea acestei infracțiuni, iar soluția instanței privind achitarea acestuia din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii este una ilegală.

Astfel, instanța de apel a constatat că, la 06 ianuarie 2013, aproximativ la ora 02:00, împreună cu Șarcov Dmitri, aflându-se pe strada de lângă clubul de noapte „Rendez-vous”, amplasat pe str. Lenin din orașul Ceadâr-Lunga, și în mod intenționat, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, fără motiv au început să-i aplice lovituri lui Chiurcciu Grigori cu pumnii în față și în regiunea capului.

În urma acțiunilor ilegale ale lui Cîvîrjic Veaceslav și Șarcov Dmitri lui Chiurcciu Grigori i-au fost cauzate leziuni corporale, care se califică medico-legal ca

vătămare corporală ușoară cu dereglarea sănătății pe un termen mai mare de 06 zile, dar nu mai mult de 21 zile.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate inculpatul Cîvîrjic Veaceslav a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. a), b) Cod penal, conform indicilor - „Huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței, comisă de o persoană care anterior a săvârșit un act de huliganism, de două sau mai multe persoane.”

Totodată, instanța de apel a remarcat, că inculpatul întrunește criteriile stabilite de art. 1, 2 alin. (2) al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, și nu cade sub incidența art. 10 al legii date, ceea ce prin prisma prevederilor art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, constituie temei de a dispune încetarea procesului penal.

În același timp instanța de apel a ținut seama, că deși inculpatul nu a depus cerere de încetare a procesului în legătură cu actul de amnistie pe episodul privind actele huliganice față de Derevenco Vadim, însă în cererea de apel inculpatul a indicat, că instanța urma să aplice prevederile Legii amnistiei ce ține de infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, de aceea în cazul dat instanța de apel nu a stabilit careva impedimente pentru aplicarea actului de amnistie în privința inculpatului Cîvîrjic Veaceslav, deoarece ultimul a recunoscut vina în săvârșirea faptei prejudiciabile în privința lui Derevenco Vadim, părțile vătămate Derevenco Vadim și Chiurcciu Grigori nu au careva pretenții de ordin material sau moral față de inculpat, infracțiunile de care este învinuit au fost săvârșite până la adoptarea Legii nr. 210 din 29 iulie 2016, iar în calitate de pedeapsă conform sancțiunilor normelor de incriminare este prevăzută: în baza art. 287 alin. (2) lit. a), b) Cod penal (la data săvârșirii infracțiunii) amenda în mărime de la 400 la 1000 unități convenționale sau închisoare de până la 5 ani; iar în baza art. 287 alin. (3) Cod penal - închisoare de la 3 la 7 ani.

Prin urmare, în situația aplicării Legii privind amnistia nr. 210 din 29 iulie 2016, instanța de apel a dispus încetarea procesului penal intentat în privința inculpatului Cîvîrjic Veaceslav în baza art. 287 alin. (2) lit. a), b) Cod penal și în baza art. 287 alin. (3) Cod penal.

9. Procurorul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a contestat decizia instanței de apel cu recurs ordinar solicitând casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului a invocat dezacordul cu soluția instanței de apel prin care a fost dispusă încetarea procesului penal în baza art. art. 1, 2 al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 210 din 29 iulie 2016, în privința lui Cîvîrjic Veaceslav în baza art. 287 alin. (2) lit. a), b) și art. 287 alin. (3) Cod penal.

Pe episodul de învinuire în baza art. 287 alin. (2) lit. a), b) Cod penal, Cîvîrjic Veaceslav nu a recunoscut vinovăția până la finisarea procesului în instanța de apel, nu există acordul scris al lui Cîvîrjic Veaceslav privind aplicarea amnistiei.

Concluzia instanței de apel precum că este posibil de aplicat actul amnistiei în temeiul art. 2 alin. (3) din Legea nr. 210 din 29 iunie 2016, este neîntemeiată, deoarece se cere întrunirea criteriilor stabilite la art. 1 și să nu cadă sub incidența art. 10 din legea respectivă, iar criteriile stabilite la art. 1 al Legii nr. 210 din 29 iunie 2016 pentru epizodul incriminat în baza art. 287 alin. (2) lit. a), b) Cod penal, nu sunt întrunite, lipsește îndeplinirea criteriilor pentru întrunirea căinței sincere.

Mai menționează recurentul, că Cîvîrjic Veaceslav a fost achitat de prima instanță de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. a), b) Cod penal, iar această soluție a fost contestată cu apel de către procuror.

La rândul său, instanța de apel judecând apelul procurorului, a casat sentința de achitare a lui Cîvîrjic Veaceslav de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. a), b) Cod penal, și fără a-l recunoaște vinovat, recunoscând vinovăția lui în partea descriptivă a deciziei, nu a menționat același lucru în descriptivul deciziei, dispunând deodată încetarea procesului penal pe temeiul amnistiei.

Astfel, consideră că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel de către procuror, și anume asupra vinovăției lui Cîvîrjic Veaceslav pe art. 287 alin. (2) lit. a), b) Cod penal, dispozitivul hotărârii fiind expus neclar în această parte.

10. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 12 iunie 2018, a fost admis recursul ordinar declarat, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către Curtea de Apel Cahul.

11. În motivarea soluției instanța de recurs a indicat că instanța de apel nu a luat în considerație că pronunțând o sentință de achitare pe capătul de învinuire incriminat lui Cîvîrjic Veaceslav în baza art. 287 alin. (2) lit. a), b) Cod penal, prima instanță a constatat fapta ca fiind dovedită, iar ulterior, în mod contradictoriu, prima instanță a încetat procesul penal intentat în privința lui Cîvîrjic Veaceslav în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, și l-a condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, fără a constata faptele imputate inculpatului în baza acestei componente de infracțiuni.

Ulterior, sentința primei instanțe a fost contestată cu apel de către procuror și de către inculpat, iar instanța de apel casând sentința în partea achitării lui Cîvîrjic Veaceslav de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. a), b) Cod penal și în partea condamnării acestuia în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, a constatat fapta ca fiind dovedită doar în ceea ce ține de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. a), b) Cod penal, pe când referitor la fapta imputată inculpatului potrivit art. 287 alin. (3) Cod penal, *instanța de apel nu a constatat fapta ca fiind dovedită*, însă în dispozitivul deciziei a dispus încetarea procesului penal pe ambele capete de învinuire în temeiul art. art. 1, 2 al Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

De asemenea, instanța de recurs a menționat că la aplicarea prevederilor Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia, instanța de apel nu a ținut cont în deplină

măsură de practica judiciară degajată de Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție, or, în sensul prevederilor art. 1 alin. (1), (2) al Legii nr. 210 din 29 iulie 2016, amnistia se aplică condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinuite și inculpate care manifestă căință activă în cadrul procesului penal și celor condamnate care sunt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, perioadei de probațiune sau termenului de probă și sunt evaluate psihologic ca prezentând risc de recidivă mediu sau redus, dacă aceste persoane cad sub incidența prevederilor art. 2-9, 11 și 12. Căința activă a persoanei se determină în conformitate cu criteriile stabilite la art. 57 din Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002, fără a ține cont de criteriul gravității faptei comise.

Astfel, instanța de apel ajungând la concluzia privind aplicarea amnistiei în privința inculpatului, urma să rețină că potrivit practicii judiciare constante a Curții Supreme de Justiție, în cursul judecării cauzei, la orice etapă a procedurilor, inculpatul este în drept, *prin acord scris*, să solicite încetarea procesului penal, în privința sa, în temeiul art. 2 al Legii nr. 210. Cererea poate fi înaintată de inculpat atât în ședința preliminară, cât și după numirea cauzei spre judecare, până la finalizarea cercetării judecătorești. În atare situație, instanța de judecată va pune în discuție solicitarea inculpatului, privind încetarea procesului penal, după care se va retrage în camera de consiliu și va adopta o sentință de încetare a procesului penal. În cazul dat, la adoptarea hotărârii de încetare a procesului penal, nu se analizează probatoriul. În cazul în care inculpatul refuză încetarea procesului penal, conform alin. (1) și (2) din art. (2) Legea nr. 210, instanța va judeca în continuare procesul penal în ordinea generală.

Totodată, înainte de a aplica actul amnistiei față de inculpat, instanța urmează să determine, dacă acesta a manifestat căința activă față de fapta infracțională comisă. Alin. (2) al art. 1 din Legea nr. 210 stipulează expres că căința activă a persoanei se determină, în conformitate cu criteriile stabilite la art. 57 din Codul penal al Republicii Moldova nr. 985-XV din 18 aprilie 2002.

Generalizând cele expuse supra, instanța de recurs a constatat că în speța discutată și-a găsit confirmare temeiul prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, deoarece considerentele reținute de către instanța de apel în vederea aplicării actului amnistiei în privința inculpatului, vin în contradicție cu materialele cauzei, temei care duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, deoarece eroarea judiciară produsă în speța respectivă, nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

12. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 11 decembrie 2018, au fost admise apelurile declarate, fiind casată parțial sentința în latura penală și civilă și pronunțată o nouă hotărâre în partea acuzării în baza art. 287 alin. (2) lit. a), b), și art. 287 alin. (3) Cod penal, după cum urmează: Cîvîrjic V. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza: art. 287 alin. (3) Cod penal, la 4 ani închisoare; art. 287 alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare. Conform art. 84 alin. (1) Cod penal pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor, i-a fost stabilită pedeapsă

definitivă - 4 ani 6 luni închisoare. Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumul parțial al pedepsei stabilite prin prezenta deciziei și pedepsei neexecutate stabilite prin sentința Judecătorei Ceadâr-Lunga din 26 noiembrie 2015, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani și 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. A fost respinsă ca neîntemeiată cererea procurorului privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor de judecată, rest, sentința a fost menținută.

13. În motivarea deciziei, instanța de apel a indicat că deși părțile nu contestă sentința în partea încetării procesului penal în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, în legătură cu împăcarea părților, instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia sentinței și în această parte și a constatat că prin acțiunile sale Cîvîrjic Veaceslav a comis infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, conform indicilor - „furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare cu cauzarea de daune în proporții considerabile”, și anume Cîvîrjic Veaceslav la data de 04 aprilie 2013, aproximativ la orele 02:30, intenționat, din interes material, cu scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane a pătruns în salonul automobilului de marca „VAZ 2107”, cu n/î XXXXX parcat lângă barul „Plazma”, amplasat pe str. Zarecinaia or. Ceadâr-Lunga, din care pe ascuns a sustras un casetofon auto de model „AEG”, cu prețul 1 000 lei și USB-stick de model „Silicon Power”, cu capacitatea 8 Gb, cu prețul de 200 lei, iar în total a cauzat părții vătămate Caraman Mihail prejudiciu material considerabil la suma de 1 200 lei.

Instanța de apel a reținut că, instanța de fond just a acceptat cererea părții vătămate Caraman Mihail privind împăcarea și încetarea procedurii în cauză de învinuire a lui Cîvîrjic Veaceslav de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) d) Cod penal, în legătură cu împăcarea părților, dat fiind faptul că inculpatul a recuperat prejudiciul integral, l-a iertat și nu are careva pretenții față de acesta.

Cu privire la învinuirea adusă inculpatului Cîvîrjic Veaceslav în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, instanța de apel a constatat că, Cîvîrjic Veaceslav la data de 20 septembrie 2015, aproximativ orele 03:27, împreună cu persoane neidentificate, aflându-se în fața barului „Dorojnoe”, amplasat pe str. Lenin or. Ceadâr-Lunga pe teritoriul autogării, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, a aplicat lovituri lui Derevenco Vadim cu mâinile și picioarele pe diferite părți ale corpului. După care Cîvîrjic Veaceslav, continuând acțiunile sale huliganice, acționând cu deosebită obrăznicie, înțelegând caracterul infracțional al acțiunilor sale, intenționat i-a aplicat lui Derevenco Vadim o lovitură în cap cu o sticlă (de la bere), iar când ultimul a încercat să fugă, l-a ajuns din urmă și i-a mai aplicat o lovitură în regiunea toracică.

Tot Cîvîrjic Veaceslav, în continuarea acțiunilor sale huliganice, intenționând să-i aplice lui Derevenco Vadim vătămări a integrității corporale, a aruncat în Derevenco Vadim, care încerca să se urce în automobil, sticla de bere, însă nu a

nimerit și s-a năpustit asupra acestuia, l-a doborât la pământ și i-a aplicat trei lovituri cu piciorul peste corp.

Ulterior, când Derevenco Vadim a încercat să despartă grupul de persoane care se băteau, Cîvîrjic V. s-a apropiat de acesta din spate și i-a aplicat o lovitură cu mîină în regiunea capului, dar când partea vătămată a încercat să fugă de la locul menționat, Cîvîrjic V. urmărindu-l, i-a mai aplicat încă câteva lovituri cu mîină în regiunea capului, prin ce i-a cauzat părții vătămate Derevenco V. leziuni corporale ușoare.

Acțiunile lui Cîvîrjic V. just au fost încadrate în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, conform indicilor - *„Huliganism agravat, adică nile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, comisă de două sau mai multe persoane cu o obrăznicie deosebită, însoțită licărea violenței asupra persoanelor cu aplicarea obiectelor pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.”*

În viziunea instanței de apel, deși inculpatul Cîvîrjic V. nu și-a recunoscut culpa potrivit învinuirii formulate, vinovăția acestuia se confirmă prin declarațiile părții vătămate Derevenco V., martorului Bejenuța V., Ivanov I., Curtov G., Jimjim V., Bondarev V., Col V., Cojocari V., plângerea lui Derevenco V. (f.d. 7 v. V); procesul-verbal de ridicare din 20.09.2015 (f.d. 18-18 a v. V); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 20 septembrie 2015 cu foto-tabel (f.d. 19-20, 21, 22-24 v. V); raportul de expertiză medico-legală 201 din 2015 (f.d.28-29 v. V); proces-verbal de confruntare din 20 noiembrie 2015 (f.d. 51-52 v. V); raportul de expertiză medico-legală nr. 125/J din 09.11.2015 (f.d. 57-58 v. V); proces-verbal de confruntare din 27 noiembrie 2015 (f.d. 68 v. V); proces-verbal de cercetare și vizionare a disului CD din 29 noiembrie 2015 (f.d. 69, 70 v. V).

În opinia instanței de apel, sunt neîntemeiate argumentele apelului inculpatului precum că el nu este vinovat, dar a avut loc schimbul de lovituri în urma conflictului inițiat însuși de partea vătămată Derevenco V. Or, probele demonstrează contrariul, anume comiterea actelor de violență, ce vădit au încălcat grosolan ordinea publică, aplicând violența cu folosirea obiectului pentru vătămare (o sticlă), cu vătămarea ușoară a integrității corporale.

Nu pot fi admise argumentele inculpatului de scutire acestuia de răspundere, faptul că conflictul a fost inițiat de partea vătămată, deoarece inculpatul a folosit drept pretext pentru comiterea acțiunilor de huliganism, pentru răfuiala cu partea vătămată.

Nu a putut fi reținută poziția inculpatului Cîvîrjic V. precum că, și partea vătămată Derevenco Vadim l-a maltratat, deoarece potrivit declarațiilor martorului Col V. , ultimul a comunicat că nu a văzut pe hainele, corpul și fața lui Cîvîrjic V. careva urme de sânge, leziuni corporale sau echimoze. Mai mult ca atât potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.125 D din 09 noiembrie 2015, părții vătămate Derevenco Vădim i-au fost cauzate leziuni corporale ușoare.

Respectiv, instanța de apel a reținut că poziția inculpatului Cîvîrjic V. precum că, a fost provocat de Derevenco V., ultimul și a inițiat conflictul, le-a apreciat ca

fiind declarative ce nu coroborează cu probele analizate atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel.

Totodată, inculpatul negând vinovăția în comiterea faptelor imputate a solicitat aplicarea actului de amnistie, însă instanța de apel a respins solicitarea inculpatului privind aplicarea Legii nr.210 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Astfel, instanța de apel a stabilit că inculpatul Cîvîrjic Veaceslav nu a recunoscut vina nici în ședința de judecată de fond și nici în cea de apel, nu a manifestat căință sinceră. Mai mult, inculpatul nici nu a solicitat în scris aplicarea prevederilor amnistiei, prin urmare instanța nu a avut nici un temei legal de a aplica prevederile art. 1 alin. (2) al Legii nr. 210.

La fel, instanța de apel a considerat eronată poziția instanței de fond privind achitarea inculpatului Cîvîrjic V. învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. a), b) Cod penal.

În același timp, instanța de apel a stabilit că organul de urmărire penală incorect a încadrat acțiunile inculpatului Cîvîrjic V., în dispozițiile art. 287 alin. (2) lit. a), b) Cod penal, întrucât prin cumulul probelor nu s-au demonstrat circumstanțele agravante ale huliganismului, anume că inculpatul a comis huliganismul de o persoană care anterior a săvârșit un act de huliganism, cât și de două sau mai multe persoane.

Instanța de apel a atras atenția la faptul că conflictul produs în incinta clubului „Rande-Vous”, între partea vătămată Chiurcciu G. și inculpatul Șarcov D., iar inculpatul Cîvîrjic V., la acțiunile din club nu a fost implicat, respectiv fapta s-a consumat în momentul finisării acțiunilor huliganice.

Respectiv cu certitudine s-a confirmat faptul că partea vătămată Chiurcciu Grigori a fost maltrată anume de inculpatul Cîvîrjic V. afară lângă izvor, în apropierea clubului “Rendez-vous”, în noaptea de 06 ianuarie 2013. Astfel, cu certitudine s-a demonstrat vinovăția inculpatului Cîvîrjic Veaceslav în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont de faptul că acesta anterior a fost judecat, astfel ținând cont de personalitatea inculpatului, de faptul că la locul de trai se caracterizează negativ, anterior a comis fapte similare, astfel a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar în condiții de executare reală a pedepsei sub formă de închisoare.

Totodată, instanța de apel a considerat necesar de a respinge solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare în beneficiul statului, în sumă de 57 lei, ca neîntemeiată, deoarece raportul de expertiză medico-legale nr. 125D din 09 noiembrie 2015, în sumă de 57 lei, a fost dispus de către organul de urmărire penală în vederea acumulării probelor care confirmă vinovăția inculpatului, fiind acțiune procesuală ce ține de administrarea probatoriului în vederea posibilității formulării învinuirii și atragerea persoanei la răspundere penală, acțiune care este pusă în sarcina părții acuzării.

14. Hotărârile judecătorești adoptate în cauză sunt atacate cu recurs ordinar de către avocatul Grosu E. în numele inculpatului, prin care solicită casarea acestora, în partea ce ține de învinuirea adusă lui Cîvîrjic V. în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, cu achitarea acestuia.

În motivarea recursului invocă că instanțele de fond nu au luat în considerație declarațiile părții vătămate Derevenco V., care a declarat că nu a văzut cine a aplicat lovitura și nu are careva pretenții morale și materiale față de Cîvîrjic V.

15. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sînt vădit neîntemeiate.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal lecturând textul recursului reține că, de către recurent nu s-a invocat nici un temei de casare prevăzut la art. 427 Cod de procedură penală, însă din textul acestuia se statuează că avocatul Grosu I. solicită achitarea inculpatului Cîvîrjic V. de învinuirea adusă în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, temei ce se încadrează în pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că *„hotărârile instanței de apel poate fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.”*

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, în sensul că prima instanță și instanța de apel nu a luat în considerație declarațiile părții vătămate Derevenco V., Colegiul o consideră ca neîntemeiată.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, poate administra, la cererea părților orice probe noi și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Colegiul penal reține, că instanța de apel rejudecând cauza și verificând probele în ședința de judecată a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei analize și examinări coroborate a probelor ce au servit ca temei pentru soluționarea laturii penale a cauzei, precum și a elementelor de fapt pe care se sprijină soluția de condamnare dispusă în cauză, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de vinovăție a inculpatului, inclusiv de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal.

Totodată, instanța de apel casând parțial sentința primei instanțe și recunoscându-l pe Cîvîrjic V. vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (3); 287 alin. (1) Cod penal, și-a argumentat soluția prin faptul că, din declarațiile părților vătămate, a martorilor și din probele materiale prezentate în cauză, cert se demonstrează comiterea de către inculpat a infracțiunilor de huliganism, probe care sînt descrise amănunțit în hotărârea judecătorească (f.d. 228-238, v. VII).

Instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la nevinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul le însușește.

Astfel, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-au dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Totodată, nu este fondată nici critica recurentului, în sensul pretinderii că prima instanță și instanța de apel nu au luat în considerație declarațiile părții vătămate Derevenco V., care fiind audiat a declarat că, nu a văzut cine i-a aplicat lovitura și nu are careva pretenții morale și materiale față de Cîvîrjic V. Dimpotrivă, instanța de recurs atestă că instanța de apel recunoscându-l vinovat și condamnându-l pe Cîvîrjic V. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, a luat în considerație declarațiile părții vătămate, care fiind audiat în ședința de judecată a primei instanțe (f.d. 102-103 v. IV), a descris loviturile repetate aplicate de către Cîvîrjic V. acestuia, inclusiv cu o sticlă de la bere.

Astfel, la acest capitol s-a expus just și instanța de apel care a menționat că, din declarațiile victimei și martorilor oculari, cât și înregistrările video, se demonstrează motivele de huliganism, prin acțiuni de violență în repetate ori, aplicate față de partea vătămată, inclusiv cu aplicarea obiectului pentru vătămare (sticla). Respectiv, declarațiile părții vătămate Derevenco V., sunt confirmate prin declarațiile martorului Col V., care a comunicat că a văzut pete de sânge pe fața și maioul lui Derevenco V., ultimul comunicându-i lui și Bejenuța V., despre faptul că a fost lovit cu o stică în cap de inculpatul Cîvîrjic și în rezultat s-a pornit sânge. De asemenea, declarațiile părții vătămate sunt confirmate și prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 20 septembrie 2015, potrivit căruia a fost cercetată porțiunea de sector situată în fața cafenelei „Dorojnoe”, cât și prin procesul verbal de examinare a înregistrării video din 29 noiembrie 2015, potrivit căruia este fixat cum inculpatul îl lovește pe Derevenco V. cu o sticlă de bere în cap.

Instanța de recurs conchide că toate aceste probe coroborează între ele și indică la Cîvîrjic V. că a comis infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal.

Așadar, în contextul celor expuse, Colegiul penal conchide că concluziile la care a ajuns instanța de apel privitor la calificarea acțiunilor și vinovăția inculpatului

Cîvîrjic V. sunt corecte și corespund materialului probator, iar pedeapsa aplicată de către instanța de apel este echitabilă și în limitele legii penale.

Din acest punct de vedere se atestă că, de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului declarat.

16. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Grosu Eugen în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 11 decembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Cîvîrjic Veaceslav Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 08 august 2019.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Guzun Ion